

Τριώδιον

Ἦχος δ'. Τῇ Παρασκευῇ Πρωΐ

Τῇ Παρασκευῇ Ε' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὅρθρον.

Μηναῖον - ΤΗ ΙΒ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Ἐπισκόπου
Παρίου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ,
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου
Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες,
λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον
ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν
οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι
Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν,
προσφέρειν, οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες,
λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 13. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι
Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς,
ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἤπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ
σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω
νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρισμῶν σου,
φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νῦν
καθορῶντες Χριστέ, Σταυρόν σου τὸν
ἄχραντον, καὶ προσκυνοῦντες αὐτόν,
φαιδρῶς ἐκβοῶμέν σοι· Δόξα σοι ὁ ἐν
τούτῳ, ὑψωθῆναι θελήσας, δόξα σοι ὁ
φωτίσας, δι' αὐτοῦ πᾶσαν κτίσιν, ἐν ᾧ σε
ἀκαταπαύστως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. *Ταχὺ προκατάλαβε.*

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ Ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος;

Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἢτοι Κάθισμα 20. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ἐξέτεινας Χριστέ, τὰς παλάμας ἐν Εὐλῳ, ἰώμενος πληγὴν, τοῦ Ἀδὰμ ταῖς πληγαῖς σου· διὸ ἰκετεύω σε, τὰς πληγὰς μου θεράπευσον, ἃς ἀπέθετο, ἐν τῇ ψυχῇ

μου ὁ πλάνος, καὶ ἀξιώσον, ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, Σωτὴρ θεραπεῦσαί σε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος α'. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Ανάγνωσις Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου οὐ γίνεται.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. *Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.*

Σταυρὲ τοῦ Κόσμου φυλακτήρ, τῶν δαιμόνων διώκτα, τοὺς σὲ κτωμένους ἐν παντί, προστασίαν ἄμαχον, ἀξιώσον τὸ τῆς

Νηστείας διελθεῖν ὑπόλοιπον ἐν συνειδήσει καθαῶ, εὐθύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐνώπιον Χριστοῦ, Εὐλον εὐλογημένον.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἀγνή Παρθένε καὶ σεμνή, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, ὅτε παρέστης τῷ Σταυρῷ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, μὴ φέρουσα ὄρα· τὰς παροινίας τῶν ἐχθρῶν, ἐκραυγαζεις ὀδυνωμένη μητρικῶς· Πῶς φέρεις ὦ Φιλάνθρωπε τὰς πάντων ἀπειλὰς; Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμός Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν

ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου

τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ**
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηρὰν, καὶ
τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἄφραστον φῶς σοι καὶ τριλαμπές,
ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,
ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων, ἡ εὐφροσύνη
ἀξίως ἐδέξατο.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Τὸ ἄφραστον φῶς σοι καὶ τριλαμπές,
ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,
ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων, ἡ εὐφροσύνη
ἀξίως ἐδέξατο.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἡνοίγησαν πύλαι σοι τῆς Ἑδέμ, καὶ
Ἀρχιερεῦσι, προσετέθης Ἀρχιερεὺς, καὶ
τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίᾳ, συνηριθμήθης
Βασίλειε ἔνδοξε.

Δόξα.

Νοός σου τὸ ὄμμα προκαθαρθείς,
ἀνῆλθες εἰς ὄρος, ἀρετῆς, ὡς ἄλλος Μωσῆς·
διὸ καὶ τὸν ὄντα θεωρήσας, προσεκολλήθης
αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σαρκὶ καθυπόστασιν ἐνωθεῖς, τῇ ἐκ
σοῦ ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὅλων Δημιουργός,
προῆλθεν ἀφράστως Θεομῆτορ, καὶ τοῖς
βροτοῖς ὁμιλῆσαι ἠδύδοκῃσεν.

Τοῦ Μηναιίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδιθ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἀξιοθαύμαστος, καὶ παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοῦς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Ἡ ἀξιοθαύμαστος, καὶ παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Δόξα.

Τέλος τὸ μακάριον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπείληφας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ, ἔχων σε προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Βασίλειε θείοις σου, καταυγάζουσα θαύμασιν, ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Λαμπὰς ἡ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναβάντος σου Λόγε, ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν, ἡ δὲ Μήτηρ σου, παρισταμένη ἐβόα· Τέκνον φίλτατον, πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι, τὸ φῶς μου τὸ ἄδυτον!

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάγια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν
ἐπαιρομένην φρένα κατέβαλες, τῆς
κακόφρονος αἰρέσεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν
Πάτερ εὐφρανᾶς.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμεις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν
ἐπαιρομένην φρένα κατέβαλες, τῆς
κακόφρονος αἰρέσεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν
Πάτερ εὐφρανᾶς.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ἐν σκηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγωνοθέτης
Πάτερ κατώκισε, τὴν ἀνένδοτον σου
ἐνστασιν, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους
προσδεξάμενος.

Δόξα.

Ὑπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν
πεφυλαγμένων ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,
διωκόμενος ὑπέμεινας, καὶ προκινδυνεύων
διετέλεσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε
τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σου
δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν
συγχώρησιν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον
ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν.

Τροπάγια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοι,
θεοφόρε, ποιμένα πιστότατον, τῆς
Ἐκκλησίας σε ἔδειξε.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα
σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοι,
θεοφόρε, ποιμένα πιστότατον, τῆς
Ἐκκλησίας σε ἔδειξε.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα,
καὶ τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι,
κατηκολούθησας Ἐνδοξε.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ
οὐκ ἤδειςαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σου,
διανύσας, θεόφρον ἀπείληφας, τῶν ἀρετῶν
τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον,
καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα πανάγιον τέμενος,
ἀπαθείας, τὴν πηγὴν ἐγέννησας,
Παρθενομήτορ πανάμωμε.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Πέμπτης Ὁδῆς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομα σου
ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ
ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι, διὰ τοῦτο
ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἥρας πᾶν
ἄρσεν αὐτῶν.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ
ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν
πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὤιδὴ ε'. Ἦχος α'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ὁ ἐκτείνας οὐρανὸν ὥσεί δέξριν
ἐξετείνας, τὰς παλάμας, ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ
ὑπεράγαθε· διὸ ἰκετεύω σε, κατατεινόμενον
ἐχθροῦ με, ταῖς ἐπηρείαις οἰκτείρησον.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου·
ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Αφύπνωσας, ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ
ὑπεράγαθε, ἐγρήγορσιν, σωτηρίας ἡμῖν
παρεχόμενος, τοῖς κειμένοις Κύριε, ἐν
κατωτάτῳ ἀπωλείας· ὅθεν σε πίστει
δοξάζομεν.

Στίχ. Καὶ ὥς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Τοῦ Πάθους σου, τὴν ἡμέραν
ἰδεῖν καταξίωσον, τοὺς δούλους σου,
φωτισθέντας καρδίας φαιδρότητι, καὶ

τὴν ζωηφόρον σου, Σωτὴρ Ἀνάστασιν
ὑμνοῦντας, τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε, ἐν σταυρῷ ἡρτημένον
ἡ Πάναγνος, ἡλάλαζε, τετρωμένη τὰ
σπλάγχνα καὶ ἔλεγε· Διὰ σπλάγχνα Κύριε,
σῶν οἰκτιρμῶν παθεῖν ἡνέσχου, πᾶσι
παρέχων ἀπάθειαν.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὤιδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Στίχ. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ἐν Σταυρῷ Φιλάνθρωπε τὰς χεῖράς
σου, ἥπλωσαν, ἥλωσαν, νύξαντες καὶ τὴν
Πλευράν, τῇ λόγχῃ Ἰουδαῖοι, καὶ φέρεις
πάντα Χριστέ, ἵνα ἡμεῖς σωθῶμεν.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Εὐλου βρώσει τέθνηκέ ποτε ὁ Ἀδάμ,
πάλιν δὲ εὗρατο, ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ,
ζωὴν, δι' ἧς Οἰκτίρμον, ἐπαπολαύει τρυφῆς,
ἔνδον τοῦ Παραδείσου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μονάδα τῇ φύσει σε Τριάς ἀνυμνῶ,
ἄναρχον, ἄκτιστον, ἀρχικὴν βασιλικήν,
ὑπερτελῇ Ἐνάδα, Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζωὴν,
δημιουργὸν τοῦ Κόσμου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ὑπερφυεῖ σου κυήσῃ Ἀγνή, νόμοι
σοι φύσεως, καταλύονται σαφῶς· καὶ γὰρ
ἀσπόρως τίκεις, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐκ
Πατρὸς γεννηθέντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Σταυρὸν τὴν Λόγχην καὶ τοὺς
Ἦλους σου, σέβομαι Δέσποτα· δι' αὐτῶν
γὰρ τῆς φθορᾶς, ἡμᾶς ἀπελυτρώσω, ἐν τῷ
σῶ πάθει Χριστέ, ἀπαθανατισθέντας.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καμέ, ἐν τοῖς
προστάγμασί σου, καὶ δίδαξον με ποιεῖν, ἀεὶ
τὸ θέλημά σου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωάνν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυττόμενος τῷ τερπνῶ, τῶν οὐρανίων
πυρσεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς,
κατέλιπες Ὅσιε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, ἐν
γῇ τῶν πραέων, ὡς πραότατος ἐπλούτησας.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Νυττόμενος τῷ τερπνῶ, τῶν οὐρανίων
πυρσεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς,
κατέλιπες Ὅσιε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, ἐν
γῇ τῶν πραέων, ὡς πραότατος ἐπλούτησας.

Στίχ. Ὅσα ἠνξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν
βλασφημῶν αἰρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβές,

Ὁρθόδοξον φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας,
τὴν εἰκόνα σέβειν, τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ὁ πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται
παναοίδιμε· μετέστης γὰρ πρὸς
αὐτόν, ἐνθέως γηθόμενος, καὶ νῦν
τὰς λαμπρότητας, τῶν Ἀγίων Πάτερ,
ἐποπτεύεις καὶ φαιδρότητας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ
ἀνθρώπινον, τὸν φύσει ζωοποιόν· ἀσπόρως
γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ'
εὐεργεσίᾳ, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ὡχος δ'.

Ἡ σεπτὴ τῶν Ἀθλοφόρων πανήγυρις,
Οὐρανὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἔδειξε, καὶ τοῖς
ἀνθρώποις συγχορεύουσιν Ἄγγελοι, ταῖς
αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου
Παρίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξαχισχιλιοστῷ
τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ (ἦτοι τῷ 942),
ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς
Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδαν τῶν
πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ
τῶν Πορφυρογεννήτων· μετὰ δὲ ταῦτα,
ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῶν
Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν
πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς
Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Ε'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων τριῶν
Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῖδ καὶ Ἰωάννου.

Ὁ Ὁσιος Ἀκάκιος ὁ νέος, ὁ ἐν τῇ κατὰ
τὸ Ἅγιον Ὅρος σκήτη τοῦ Καυσοκαλυβίου
ἀσκήσας κατὰ τὸ ἔτος αψλ' (1730), ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμὴν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ ζ'. Ὡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,
κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ
εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἥς
ἠξίωσαι Παμμάκαρ ἀπολαύειν, ἐν αὐτῷ
φωτί, σκηνοῦμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἥς
ἠξίωσαι Παμμάκαρ ἀπολαύειν, ἐν αὐτῷ
φωτί, σκηνοῦμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας,
Παμμακάριστε κοσμίως διαπρέπων,
συγχορεύεις βοῶν, ταῖς ἄνω στρατηγίαις·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος,
μυστηρίων λειτουργὸς ἐπουρανίων, τὸν
Δεσπότην ἡμῖν, ἰλέωσαι βοῶσιν· Εὐλογητὸς
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐας τῆς πρώτης τὴν κατάραν,
μεταβέβληκας Ἀγνή εἰς εὐλογία, τὸν Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ γεννήσασα, ᾧ πάντες· Εὐλογητὸς
εἰ κράζομεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι
σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα
ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς
συγχύσεως λελυτρωμένος, τὴν χαρὰν
Παμμάκαρ, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ
λόγον, ἐκομίσω μέλπων· Ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς
συγχύσεως λελυτρωμένος, τὴν χαρὰν
Παμμάκαρ, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ
λόγον, ἐκομίσω μέλπων· Ὑμνεῖτε τὸν

Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογμάτων, θερμῶς
προϊστάμενος τὰς γλωσσαλγίας, τῶν
βλασφημῶν Πάτερ, εὐχερῶς διέλυσας
ἱεροφάντορ· Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τερπνὸς ὁ τόπος, ἐν ᾧ
κατεσκήνωσας Ἱερομύστα! ὡς ὥραϊον
Πάτερ, τὸ σὸν ἐνδιαίτημα, ὃ ἐκπληρώσω!
Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ
κεκτήμεθά σε Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς
πρεσβείαις, τῶν δεινῶν λυτρούμεθα, Χριστῷ
βοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὤδι ἡ'. Ἦχος α'. Θανάματος ὑπερφνοῦς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡμβλυνας τοῦ πονηροῦ Σῶτερ τὰ κέντρα, καθηλούμενος ἥλοις ἐν ξύλῳ, ἀκανθῶν διάδημα, ἀνεδύσω χλευαστικῶς, ἐκριζῶν τῆς παραβάσεως τὴν ἄκανθαν· διὸ ἀνυμνοῦντές σοι κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦπλωσας ἐπὶ Σταυροῦ Χριστὲ παλάμας, τὸ ἀνθρώπινον ἐπισυνάγων, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, καὶ τῇ λόγχῃ τὴν σὴν Πλευράν, κεντηθῆναι κατεδέξω, ἀναβλύσας ἡμῖν, πηγὴν φωτισμοῦ τοῖς ἀναμέλπουσιν· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρεῖθροις εὐσπλαγχνίας σου Οἰκτίρμον, ἀποκάθαρόν μου τὴν καρδίαν, ἁμαρτίας δῆγματι, σπιλωθεῖσαν καὶ ποταμούς, κατανύξεως πηγάζειν με ἀξιώσον, Χριστὲ Ἰησοῦ, ἵνα κραυγάζω σοι· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ θεῖον Μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θεῖαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν Παίδων τὴν ᾠδὴν.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Σταυροῦται ὁ Χριστός, καὶ ζωοῦμενος ἐγὼ συμπάλλω τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Ὁ κόσμος ἐκ φθορᾶς, τῇ σταυρώσει σου ῥυσθεῖς, συμπάλλει τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Τριαδικόν.

Τριάς ἰσοκλεής, Ὁμοούσιε Μονάς, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶσόν με τὸν πίστει ὑμνοῦντά σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τόκον τῆς ἀγνῆς, Θεοτόκου προσκυνῶ, συμπάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμνῶ σου τὸν Σταυρόν, δι' οὗ σέσωσμαι Σωτήρ, συμπάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν Παίδων τὴν ᾠδὴν, ἐκμιμούμενος βοῶ, συμπάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὁ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰσμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ
διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν
Ἀσωμάτοις χορεΐαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας,
καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου,
τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως τετύχηκας.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἀγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας,
καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου,
τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως τετύχηκας.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε
τηρήσας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασίλειε,
δικαιοσύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἐφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας,
καὶ τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως· νῦν
οὖν πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῆς ποιμένης
σου.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ῥευστὴν δι' εὐσπλαγχνίαν, φύσιν
ἐκ γαστρὸς σου, ὁ πλαστοουργὸς
προσλαβόμενος Ἀχραντε, τῆς ἀφθαρσίας
χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσε.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος α'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Εἶδεν Ἥλιον τὸν Κύριον, ἐν λεπτοτάτῃ
αὐρᾷ, λεπτύνας πρότερον, σάρκα
προσευχῶν, καὶ νηστειῶν ἐπιδόσειςιν, ὃν

ζηλουσα ψυχή μου ἀπόρριψον, τῶν ἡδονῶν
τὸ πάχος, ὅπως θεάσῃ τὸν ποθούμενον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εὐλῶ ἀνυψώσας πρότερον, ὁ Μωϋσῆς
τὸν ὄφιν, Σῶτερ ἐτύπου σου τὴν ἀνύψωσιν,
τὴν ἐν Σταυρῷ ὑπεράγαθε, ἰοβόλου κακίας
τοῦ ὄφεως, δι' οὗ ἀπελυτρώσω, πάντα τὰ
ἔθνη προσκυνοῦντά σε.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Υψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τάφῳ ῥαθυμίας κείμενος, ἐπιβαροῦντα
ἔχων, λίθον παρώσεως, τὸν ἀείζων μὴ
συνιών Σῶτερ λόγον σου, καὶ τοῦ φόβου σου
μὴ αἰσθανόμενος, οἰκτείρησόν με σῶσον, τῷ
σῶ ἐλέει πολυέλεε.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὑπερτέρα Δέσποινα, τῆς τῶν
παθῶν κακίας, δεῖξον ὑπέρτερον, τὸν
δοξάζοντα παναληθῆ Θεοτόκον σε, καὶ
ὑμνοῦντα τὸν τόκον σου ἄχραντε, τὸν
ἀκαταληψία, θεοχαρίτωτε τιμώμενον.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Θ'. Ἦχος πλ. β'. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, καὶ
θνήσκεις καὶ ζωοῖς ἐμέ, ὦ εὐσπλαγχνίας!
ὦ φιλανθρωπίας σου! τίς εἶδε, τίς ἤκουσε,
Δεσπότην ὑπὲρ δούλων ἐλόντα θάνατον

ὁρατόν; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, ἀγαθότητί
σου Κύριε.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὁ ἡλῖος ἔδυσε, σταυρούμενον ὡς εἶδε σε·
πῶς γὰρ μὴ ἔδυ, τὴν ὕβριν αἰσθόμενος, τοῦ
Δημιουργοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ κτίσις πᾶσα,
συγκλονομένη τοῖς σταυρωταῖς, σιωπῶσα
ἀνεβόα· Ὅτι σὺ Θεὸς ὑπάρχεις παντός.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μόνου Μονογεννήτορ, μονογενοῦς
Υἱοῦ Πατὴρ καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς
ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνος μόνου, Θεοῦ
ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν, ὦ
Τριάς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά
σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με
Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως
τὸν ἄληπτον; εἶπε πῶς παρθενεύεις,
γεννήσασα ὡς μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει
λαβών, τὸ τικτόμενον προσκύνει ὅσα θέλει
γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δί' ἡμᾶς ὑπέστη σου, ἕκαστον μέλος
πάθημα, πυγμὴν ἢ κάρα, ἢ ὄψις ῥαπίσματα,
αἱ χεῖρες προσηλώσεις, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν
λόγχην, καὶ τὰ ἐξαίρετα τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ
δόξα τῇ ἀρρήτῳ, εὐσπλαγχνία σου Σωτὴρ
ἡμῶν.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. β'.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄσπορος ἢ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ

γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά
Ἦχος δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,
τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, δυνάμει τοῦ
Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,
τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τῶν
Ἁγίων καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,
τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ
πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι
καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις

αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἶρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·

συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός
εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἔκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὥς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ μετὰ ληστῶν, ἐν Σταυρῷ προσπαγεῖς
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῷ μῶλωπί σου, τὴν
ἀνθρωπίνην φύσιν ἱσάμενος, μὴ παρίδης
με νοητοῖς ὁδοστάταις, καὶ λησταῖς
ἄσωμάτοις ἐμπεσόντα, καὶ τῆς ἀρετῆς
ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθέντα, καὶ χαλεπῶς
τραυματισθέντα, παρὰ μηδενὸς δὲ τῶν
όσίων, ἰαθῆναι δυνάμενον· ἡμίθνητος γάρ
εἰμι, βραχύτατον ἔχων ζωῆς λείψανον,
τὴν εἰς σὲ μόνην ἐλπίδα, τὸν καὶ νεκροῖς
ζωὴν παρέχοντα, ἀλλὰ κατάδησόν μου
τὰ τραύματα, τὴν σὴν ἐπιστάξας μοι
χρηστότητα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Ὁ μετὰ ληστῶν, ἐν Σταυρῷ προσπαγεῖς
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῷ μῶλωπί σου, τὴν
ἀνθρωπίνην φύσιν ἱσάμενος, μὴ παρίδης
με νοητοῖς ὁδοστάταις, καὶ λησταῖς
ἄσωμάτοις ἐμπεσόντα, καὶ τῆς ἀρετῆς
ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθέντα, καὶ χαλεπῶς
τραυματισθέντα, παρὰ μηδενὸς δὲ τῶν
όσίων, ἰαθῆναι δυνάμενον· ἡμίθνητος γάρ
εἰμι, βραχύτατον ἔχων ζωῆς λείψανον,
τὴν εἰς σὲ μόνην ἐλπίδα, τὸν καὶ νεκροῖς
ζωὴν παρέχοντα, ἀλλὰ κατάδησόν μου
τὰ τραύματα, τὴν σὴν ἐπιστάξας μοι
χρηστότητα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,

ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ;
ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ;
ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους;
τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις;
ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν
τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα,
πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ
μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως!
ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς
ἐβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, ληστῶν κρεμάμενον,
ὃν δίχα πόνου, καὶ φθορᾶς τέτοκε, πῶς
σε ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
σπλάγχχνον ἐμόν, Ἰησοῦ γλυκύτατε, σταυρῷ
προσήλωσεν;

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στηρίξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὤραν.

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)